

підготовці кваліфікованих лікарів варто визнати невпевненість випускників у можливостях в майбутньому забезпечити себе і свою родину гідною зарплатою та побутовими умовами, а також відсутністю умов обрати професію за покликанням душі, волі і розуму.

Перспектива сучасної системи охорони здоров'я в Україні залишається смутною за умов відсутності чіткої визначеності, наприклад, з державним замовленням, яке повинно враховувати багато аспектів і в першу чергу бути націленим на перспективу з урахуванням суспільно-політичної та економічної ситуації в країні. Майбутній лікар повинен відчувати ще під час навчання, що він отримає від держави гарантію на працевлаштування за покликанням і належним матеріальним достатком. Це в повній мірі стосується тих студентів, які навчаються за контрактом, а це десь біля шести десяти відсотків. Але, на жаль, в державі склалася така ситуація, що охороною здоров'я керують іноземні спеціалісти, які ні в професійному ні патріотичному відношенні далекі від потреб медичного забезпечення нашої держави.

Ціла армія молодих лікарів змушена тривалий час мандрувати у пошуках роботи. В сільській місцевості повністю зруйновані умови для мотивації працевлаштування. Молоді лікарі тікають за кордон. За нашими скромними підрахунками випускників БДМУ тільки в Канадському Торонто більше 40. Ми пишаємось тим, що наша учениця, а згодом і викладач кафедри анатомії людини Кумка Мирослава Михайлівна нині достойно очолює кафедру анатомії людини в медичному коледжі м. Торонто в той час як абсолютна більшість наших випускників не змогли легалізувати свій диплом і шукали роботу не за фахом.

Демографічні показники здоров'я наших людей, говорять самі за себе, що у нас непочатий край роботи для лікаря і що державні мужі при бажанні зможуть змінити ситуацію, як з мотивацією отримати професію лікаря, так і з можливістю подальшого достойного працевлаштування і професійного росту.

Надіємось, і всіма силами будемо працювати над покращенням демографічної ситуації в системі охорони здоров'я в нашій державі.

ЛІКАРСЬКЕ КРЕДО

Р.П. Ляшук, І.В. Сходницький*

Кафедра клінічної імунології, алергології та ендокринології

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

**коледж Вищого державного навчального закладу України*

«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

Лікарське кредо (credo – лат.) – погляди й переконання людини, основи її світогляду, які віддзеркалюють сукупність її моральних і професійних принципів, що визначають ставлення до життя (Циммерман Я.С., 2015). Лікарське кредо має враховувати специфіку професії лікаря, яка відрізняється особливостями формування думок і систем поглядів, а також такими якостями, як милосердя та співчуття.

Провідні діячі медицини, класики літератури в різні часи сформулювали основні вимоги, котрі необхідні людині, яка обрала професію лікаря (Мудров М.Я., Боткін С.П., Ланг Г.Ф., Давидовський В.Я., Захар'їн Г.А., Тареев Є.М., Вотчал Б.Є., Яновський Ф.Г., Хеггліп Р., Пол Уайт, Чехов А.П., Вересаєв В.В., Моруа А., Воема С., Мунте А. та ін.):

- високі морально-етичні якості;
- любов до людини, гуманізм, готовність самовіддано служити людям;
- милосердя й співчутливість;
- безкорисливість, працьовитість, скромність;
- знання досягнень медичної науки, медичної техніки та її діагностичних можливостей, прагнення до безперервного поповнення своїх медичних знань;
- делікатність, такт у спілкуванні з хворими та їх рідними; знання психології та вміння впливати на психіку хворого;
- спостережливість, проникливість, самовладання, асоційоване мислення;
- висока інтелектуальність, широка освіченість, комунікабельність;
- знання суспільного життя, його головних течій та настроїв, домінуючих теорій, щоб використати їх на благо пацієнтів, для попередження та лікування.

Зрозуміло, що при масовому відтворенні лікарів розраховувати на те, що всі вони будуть відповідати переліченим вище високим покликанням було б наївно й нерозумно.

Капіталістична суспільно-політична система, поряд із суттєвими перевагами, внесла у людське товариство, в систему взаємовідносин між людьми певні негативні явища, які, на жаль, не обійшли лікарську професію. Неможливо змиритися з положеннями про те, що в медицину нашої країни вже проникли окремі нездорові елементи дегуманізації, комерції та підприємництва, що допомога лікаря – це товар, який купує у нього пацієнт. До цього спонукає і низька зарплата лікарів у бюджетній сфері охорони здоров'я.

Попри економічні негаразди настає нова пора, з'явилися нові обставини, що повинні сприяти відродженню слави справжнього медика-людини, професіонала-гуманіста, громадянина і патріота, медика-інтелігента в широкому розумінні слова, а не просто прошарку населення з вищою освітою.

ДИФЕРЕНЦІАЛЬНИЙ ДІАГНОЗ

Р.П. Ляшук

Кафедра клінічної імунології, алергології та ендокринології

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

У теперішній час медичні виші націлені на підготовку лікаря широкого профілю – сімейного лікаря, лікаря загальної практики. Тому сьогодення вимагає нових підходів і стандартів підготовки таких фахівців. Найбільш складним і відповідальним моментом професійної діяльності лікаря, в т.ч. сімейного, є діагностика захворювання у конкретного хворого.